

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 29. 10. 2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

**o systéme tzv. octroi de mer (námornej dane) vo francúzskych najvzdialenejších
regiónoch**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Na najvzdialenejšie regióny Únie sa uplatňujú ustanovenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Francúzske najvzdialenejšie regióny však nepatria do územnej pôsobnosti smerníc o DPH a spotrebných daniach.

V ustanoveniach ZFEÚ a najmä jej článku 110 sa v zásade nepovoľujú vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch žiadne rozdiely v zdaňovaní medzi miestnymi výrobkami a výrobkami pochádzajúcimi z metropolitnej časti Francúzska, iných členských štátov alebo tretích krajín. V článku 349 ZFEÚ (predtým článok 299 ods. 2 Zmluvy o ES) sa však predpokladá možnosť zaviesť osobitné opatrenia v prospech týchto regiónov, keďže existujú pretrvávajúce znevýhodnenia, ktoré majú vplyv na hospodársku a sociálnu situáciu v najvzdialenejších regiónoch. Tieto opatrenia sa týkajú rôznych politík, medzi ktoré patrí aj daňová politika.

Daň nazývaná „octroi de mer“ (námorná daň) je nepriamou daňou, ktorá sa v najvzdialenejších regiónoch Francúzska uplatňuje na dodávky a dovoz tovaru. V zásade sa rovnako uplatňuje na výrobky, ktoré sa vyrábajú na miestnej úrovni, aj na výrobky s iným pôvodom (vyrobené v metropolitnej časti Francúzska, iných členských štátoch alebo tretích krajinách).

Rozhodnutím Rady 2004/162/ES z 10. februára 2004 (zmeneným rozhodnutiami Rady 2008/439/ES z 9. júna 2008 a 448/2011/EÚ z 19. júla 2011), prijatým na základe článku 299 ods. 2 Zmluvy o ES, sa však Francúzsku povoľuje uplatňovať do 1. júla 2014 oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade určitých výrobkov vyrábaných vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch (s výnimkou Saint Martin). Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať oslobodenie od dane alebo daňová úľava. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov.

Cieľom týchto rozdielov v sadzbe dane je kompenzovať znevýhodnenia najvzdialenejších regiónov, ktoré sa prejavujú v podobe vyšších výrobných nákladov a tým aj vyššej výrobnéj ceny miestne vyrábaných výrobkov. Ak by neboli prijaté žiadne osobitné opatrenia, miestne výrobky by boli menej konkurencieschopné v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde, a to aj po zohľadnení nákladov na dopravu. Z tohto dôvodu by bolo ťažšie zachovať miestnu výrobu, ktorej výrobné náklady sú vyššie.

Rozhodnutím Rady 2014/162/EÚ z 11. marca 2014 sa okrem toho rozšírilo uplatňovanie rozhodnutia Rady 2004/162/ES na Mayotte s účinnosťou od 1. januára 2014, t. j. odo dňa, keď sa ostrov Mayotte stal najvzdialenejším regiónom, a vymedzilo sa v ňom, ktoré produkty môžu byť podliehať diferencovanému zdaneniu daňou „octroi de mer“ a v akom rozsahu.

A napokon s cieľom umožniť Komisii, aby dokončila preskúmanie žiadosti Francúzska, sa rozhodnutím Rady 378/2014/EÚ z 12. júna 2014 predĺžilo obdobie uplatňovania rozhodnutia Rady 2004/162/ES o šesť mesiacov, ktoré sa tak skončí 31. decembra 2014 namiesto pôvodného 1. júla 2014.

Cieľom tohto návrhu je stanoviť právny rámec pre daň „octroi de mer“ od 1. januára 2015 do 31. decembra 2020. Návrhom sa o šesť ďalších mesiacov predlžuje obdobie uplatňovania rozhodnutia 2004/162/ES s cieľom umožniť Francúzsku, aby do svojho vnútroštátneho práva transponovalo ustanovenia nového rozhodnutia Rady, a stanovuje sa ním nový právny rámec platný od 1. júla 2015 do 31. decembra 2020.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

Rozhodnutím Rady 2004/162/ES z 10. februára 2004 (zmeneným rozhodnutiami Rady 2008/439/ES z 9. júna 2008, 448/2011/EÚ z 19. júla 2011, 2014/162/EÚ z 11. marca 2014 a 378/2014/EÚ z 12. júna 2014) sa Francúzsku povoľuje uplatňovať do 31. decembra 2014 oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade určitých výrobkov vyrábaných vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch (s výnimkou Saint Martin). Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať oslobodenie od dane alebo daňová úľava. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov.

V rozhodnutí 2004/162/ES sa uvádzajú dôvody, z ktorých vychádzalo prijatie osobitných opatrení: odľahlosť, závislosť od dodávok surovín a energie, nutnosť vytvárať väčšie zásoby, malý miestny trh v kombinácii s málo rozvinutým vývozom atď. Všetky tieto znevýhodnenia sa prejavujú v podobe zvýšených výrobných nákladov a tým aj vyššej výrobnej ceny miestne vyrábaných výrobkov, ktoré by bez osobitných opatrení boli menej konkurencieschopné v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde, a to aj po zohľadnení nákladov na dopravu do námorských departementov. Z týchto dôvodov by bolo ťažšie zachovať miestnu výrobu. Osobitné opatrenia obsiahnuté v rozhodnutí 2004/162/ES boli preto navrhnuté na posilnenie miestneho priemyslu zvýšením jeho konkurencieschopnosti.

Francúzske orgány usudzujú, že znevýhodnenia francúzskych najvzdialenejších regiónov pretrvávajú, a v období od 25. januára do 7. júna 2013 Európsku komisiu viacerými listami požiadali o zachovanie systému diferencovaného zdanenia podobného tomu, ktorý existuje v súčasnosti, aj po 1. júli 2014, a to až do 31. decembra 2020. Francúzske orgány poukazujú na to, že znevýhodnenia uvedené vyššie majú trvalý charakter, že daňový systém stanovený v rozhodnutí Rady 2004/162/ES umožnil udržať a v niektorých prípadoch rozvinúť miestnu výrobu a nepredstavuje pre prijímajúce podniky výhodu, pretože dovoz výrobkov, na ktoré sa vzťahuje diferencované zdaňovanie, celkovo naďalej rástol.

Preskúmanie zoznamu výrobkov, v prípade ktorých by francúzske orgány chceli uplatňovať diferencované zdaňovanie, bolo skutočne práčne, keďže pri každom výrobku bolo potrebné overiť odôvodnenie diferencovaného zdaňovania a jeho primeranosť a súčasne sa ubezpečiť, že takéto diferencované zdaňovanie nemôže narušiť celistvosť a súlad právneho systému Únie vrátane vnútorného trhu a spoločných politík.

Preskúmanie si vyžiadalo veľa času vzhľadom na vysoký počet dotknutých výrobkov (niekoľko stoviek) a na potrebu zozbierať množstvo informácií o štruktúre trhov s dotknutými výrobkami: existencia miestnej výroby, existencia značného „dovozu“ (a to aj z metropolitnej časti Francúzska a iných členských štátov), ktorý by mohol ohroziť zachovanie miestnej výroby, absencia monopolu či kvázi monopolu miestnej výroby, odôvodnenie dodatočných výrobných nákladov, ktoré znevýhodňujú miestne výrobky v porovnaní s „dovážanými“ výrobkami, overenie zlučiteľnosti diferencovaného zdaňovania s ostatnými politikami Únie.

V prípade absencie miestnej výroby, ktorá by mohla podliehať dani „octroi de mer“, teda nie je potrebné zaradiť na zoznam výrobky, na ktoré sa môže vzťahovať diferencované zdaňovanie. Pokiaľ ide o definíciu výrobkov, ktoré sa vyrábajú na miestnej úrovni, vo všeobecnosti boli zvolené čo najpresnejšie položky kombinovanej nomenklatúry colného sadzobníka. V niektorých prípadoch a pri výrobkoch uvedených v aktuálnych zoznamoch výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať diferencované zdaňovanie, však boli zvolené položky z colného sadzobníka označené štvorciferným číslom, pokiaľ ich nebolo možné priradiť k presnejším položkám s viac než štyrmi číslicami. V tomto prípade je možné, že štvorciferné

colné položky, ktoré boli vybrané, zahŕňajú okrajovo aj výrobky, pre ktoré neexistuje žiadna miestna výroba.

Čo sa týka posúdenia dodatočných výrobných nákladov, ktoré má diferencované zdaňovanie za cieľ kompenzovať, francúzske orgány predložili za každý výrobok alebo každú skupinu výrobkov (keď mali viaceré výrobky podobné výrobné náklady) zhodnotenie dodatočných výrobných nákladov, ktoré vznikajú miestnym podnikom. Tieto zahŕňajú náklady na dodávky, mzdy, vyššie náklady na energiu, finančné náklady vyplývajúce z nutnosti udržiavať väčšie zásoby, vyššie náklady na údržbu, nedostatočné využitie výrobných zariadení a vyššie finančné náklady. Bolo overené, že vypočítané dodatočné náklady nie sú nižšie ako rozdiel v zdanení, ktorý žiadali francúzske orgány.

V návrhu rozhodnutia Rady sa podobne ako v rozhodnutí Rady 2004/162/ES stanovuje, že Francúzsko sa do 31. decembra 2020 povoľuje uplatňovať oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade určitých výrobkov vyrábaných vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch (s výnimkou Saint Martin). Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať oslobodenie od dane alebo daňová úľava. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov. V časti A prílohy sa uvádza zoznam výrobkov, v prípade ktorých nesmie rozdiel v zdanení prekročiť 10 percentuálnych bodov, v časti B je uvedený zoznam výrobkov, v prípade ktorých nesmie percentuálny rozdiel prekročiť 20 percentuálnych bodov, a nakoniec v časti C sú uvedené tie výrobky, v prípade ktorých nesmie rozdiel v zdanení prekročiť 30 percentuálnych bodov.

Výrobky uvedené v prílohe sú väčšinou totožné s výrobkami, ktoré sú uvedené v prílohe k rozhodnutiu Rady 2004/162/ES. Úplné preskúmanie zoznamov viedlo k vypusteniu celého radu výrobkov, v prípade ktorých neexistuje miestna výroba. Naopak boli do zoznamov výrobkov pridané také výrobky, ktoré neboli zahrnuté v rozhodnutí 2004/162/ES, ale v prípade ktorých sa výroba začala alebo rozvinula. Napokon v prípade niektorých výrobkov, ktoré v zoznamoch zostali, sa povolený rozdiel v zdanení mení smerom nahor (napr. prechod z časti A do časti B prílohy) alebo nadol (napr. prechod z časti C do časti B prílohy), aby sa zohľadnil vývoj dodatočných nákladov. V súčasnom systéme môžu byť malí miestni výrobcovia, ktorých ročný obrat je nižší ako 550 000 EUR, od platby dane „octroi de mer“ oslobodení. Francúzsko vyjadrilo želanie znížiť túto prahovú hodnotu pre oslobodenie od dane na 300 000 EUR. Takisto si však želá, aby sa súčasne so znížením prahovej hodnoty pre oslobodenie od dane „octroi de mer“ zjednodušili podmienky pre oslobodenie podnikov, ktorých ročný obrat je nižší ako 300 000 eur. V navrhovanej úprave by dani „octroi de mer“ nepodliehali subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota. Na druhej strane nebudú mať možnosť odpočítať si sumu tejto dane zaplatenú na vstupe. Preto sa zdá, že táto úprava je podobná existujúcemu systému v oblasti DPH – osobitnej úprave pre malé podniky stanovenej v článkoch 282 a nasl. smernice o DPH (2006/112/ES) z 28. novembra 2006. Takáto úprava sa preto zdá byť akceptovateľná. V tomto prípade by Francúzsko uplatňovalo oslobodenia od dane alebo daňové úľavy uvedené v článku 1 návrhu na všetky subjekty, ktorých ročný obrat dosahuje najmenej 300 000 EUR.

Z dôvodu zachovania súladu s pravidlami poľnohospodárskej politiky sa vylúčila možnosť uplatňovať rozdielne zdaňovanie v prípade všetkých potravinárskych výrobkov, na ktoré sa poskytuje pomoc stanovená v kapitole III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013 o osobitných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva v prospech najvzdialenejších regiónov Únie, a najmä o osobitnom režime zásobovania. Týmto opatrením sa má zabrániť tomu, aby sa účinky poľnohospodárskej finančnej pomoci poskytnutej v rámci osobitného režimu zásobovania eliminovali alebo znížili vyšším zdanením dotovaných výrobkov daňou „octroi de mer“. Na tento účel francúzske orgány

udelili súhlas s tým, aby zo zoznamu výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať diferencované zdaňovanie, boli vypustené všetky výrobky, pre ktoré sa požiadava o uplatňovanie osobitného režimu zásobovania na rok 2015.

Ciele podpory sociálno-hospodárskeho rozvoja francúzskych zámorských departementov, ktoré boli stanovené už v rozhodnutí 2004/162/ES, sú potvrdené požiadavkami týkajúcimi sa účelu zdaňovania. Zo zákona je povinné, aby boli príjmy z tejto dane zahrnuté do zdrojov hospodárskeho a daňového systému francúzskych zámorských departementov a aby boli pridelené na účely stratégie hospodárskeho a sociálneho rozvoja týchto departementov vrátane pomoci na podporu miestnych činností.

V návrhu sa stanovuje predĺženie obdobia uplatňovania rozhodnutia 2004/162/ES o ďalších šesť mesiacov, t. j. do 30. júna 2015. Tým sa Francúzsku poskytne čas potrebný na to, aby transponovalo ustanovenia nového rozhodnutia Rady do svojho vnútroštátneho práva.

Nová úprava sa má uplatňovať počas obdobia piatich rokov a šiestich mesiacov. Bude však nevyhnutné vyhodnotiť jej výsledky. Francúzske orgány preto musia Komisii najneskôr do 31. decembra 2017 predložiť správu o uplatňovaní zavedeného daňového systému s cieľom overiť vplyv prijatých opatrení a ich prínos k podpore alebo zachovaniu miestnych hospodárskych činností pri zohľadnení znevýhodnení, ktorými najvzdialenejšie regióny trpia, ako aj overiť, či sú daňové výhody, ktoré Francúzsko poskytuje miestne vyrábaným výrobkom, naďalej potrebné a primerané. Na základe tejto správy Komisia predloží Rade svoju správu a v prípade potreby aj návrh na zmenu ustanovení tohto rozhodnutia s cieľom zohľadniť nadobudnuté zistenia.

Aby sa predišlo právnomu vákuu, toto rozhodnutie sa bude uplatňovať od 1. júla 2015.

Rozhodnutím Rady nie je dotknuté prípadné uplatňovanie článkov 107 a 108 ZFEÚ.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Zhrnutie navrhovaných opatrení

Opatrením sa Francúzsku povoľuje uplatňovať oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade určitých výrobkov vyrábaných miestne vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch Guadeloupe, Francúzska Guyana, Martinik, Mayotte a Réunion.

Právny základ

Článok 349 ZFEÚ.

Zásada subsidiarity

Na základe článku 349 ZFEÚ je iba Rada oprávnená prijímať osobitné opatrenia v prospech najvzdialenejších regiónov s cieľom prispôbiť v uvedených regiónoch uplatňovanie zmlúv vrátane spoločných politík z dôvodu existencie trvalých znevýhodnení, ktoré majú vplyv na hospodársku a sociálnu situáciu vo veľmi vzdialených regiónoch.

Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality z týchto dôvodov:

Týka sa len výrobkov, v prípade ktorých sa doložili dodatočné náklady, ktoré znáša ich miestna výroba.

Aj navrhovaný maximálny rozdiel v zdaňovaní sa pre každý výrobok, na ktorý sa vzťahuje tento návrh, obmedzuje na nevyhnutnú mieru z hľadiska dodatočných nákladov, ktoré

vznikajú každej dotknutej miestnej výrobe. Daňové zaťaženie výrobkov dovážaných do francúzskych najvzdialenejších regiónov tak neprekračuje mieru nevyhnutnú na vykompenzovanie nižšej konkurencieschopnosti miestne vyrábaných výrobkov.

Výber nástrojov

Navrhovaný nástroj: rozhodnutie Rady.

Iné prostriedky by neboli primerané z tohto dôvodu:

výnimky podľa článku 349 ZFEÚ majú podobu rozhodnutí Rady.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá vplyv na rozpočet Európskej únie.

Návrh

ROZHODNUTIE RADY**o systéme tzv. octroi de mer (námornej dane) vo francúzskych najvzdialenejších
regiónoch**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 349,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Podľa ustanovení zmluvy, ktoré sa uplatňujú na najvzdialenejšie regióny Únie, ku ktorým patria aj štyri francúzske zámorské departementy (DOM), sa v zámorských departementoch v zásade nepovoľujú žiadne rozdiely v zdaňovaní miestnych výrobkov a výrobkov pochádzajúcich z metropolitnej časti Francúzska alebo iných členských štátov. V článku 349 zmluvy sa však predpokladá možnosť zaviesť osobitné opatrenia v prospech týchto regiónov, keďže existujú pretrvávajúce znevýhodnenia, ktoré majú vplyv na hospodársku a sociálnu situáciu v najvzdialenejších regiónoch.
- (2) Mali by sa preto prijať osobitné opatrenia s cieľom stanoviť podmienky uplatňovania zmluvy v týchto regiónoch. V týchto opatreniach sa musia zohľadniť osobitné charakteristiky a obmedzenia najvzdialenejších regiónov, a to bez toho, aby sa narušila integrita a súdržnosť právneho poriadku Únie vrátane vnútorného trhu a spoločných politík. V článku 349 zmluvy sú ako znevýhodnenia najvzdialenejších regiónov Únie uvedené odľahlosť, závislosť od dodávok surovín a energie, nutnosť vytvárať väčšie zásoby, malý miestny trh v kombinácii s málo rozvinutým vývozom atď. Všetky tieto znevýhodnenia sa prejavujú v podobe zvýšených výrobných nákladov a tým aj vyššej výrobnnej ceny miestne vyrábaných výrobkov, ktoré by bez osobitných opatrení boli menej konkurencieschopné v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde, a to aj po zohľadnení nákladov na dopravu do zámorských departementov. Z týchto dôvodov by bolo ťažšie zachovať miestnu výrobu. Preto je potrebné prijať osobitné opatrenia s cieľom posilniť miestny priemysel zvýšením jeho konkurencieschopnosti. Na účely oživenia konkurencieschopnosti miestne vyrábaných výrobkov sa rozhodnutím Rady 2004/162/ES Francúzsku do 31. decembra 2014 povoľuje uplatňovať oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade určitých výrobkov vyrábaných miestne v najvzdialenejších regiónoch Guadeloupe, Francúzska Guyana, Martinik, Réunion a od 1. januára 2014 Mayotte. Príloha k uvedenému rozhodnutiu obsahuje zoznam výrobkov, na ktoré sa môže vzťahovať oslobodenie od dane alebo daňová

¹ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

úlava. Rozdiel v zdanení miestne vyrábaných výrobkov a ostatných výrobkov nesmie v závislosti od daného výrobku prekročiť 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov.

- (3) Francúzsko požiadalo, aby sa od 1. januára 2015 zachovala úprava podobná úprave uvedenej v rozhodnutí 2004/162/ES. Francúzsko poukazuje na to, že znevýhodnenia uvedené vyššie majú trvalý charakter, že daňový systém stanovený v rozhodnutí Rady 2004/162/ES umožnil udržať a v niektorých prípadoch rozvinúť miestnu výrobu a nepredstavuje pre prijímajúce podniky výhodu, pretože dovoz výrobkov, na ktoré sa vzťahuje diferencované zdaňovanie, celkovo naďalej rástol.
- (4) V tejto súvislosti Francúzsko predložilo Komisii za každý z dotknutých najvzdialenejších regiónoch Guadeloupe, Francúzska Guyana, Martinik, Mayotte a Réunion päť súborov zoznamov výrobkov, v prípade ktorých tieto regióny plánujú uplatňovať diferencované zdaňovanie s rozdielom v daňovej sadzbe vo výške 10, 20, resp. 30 percentuálnych bodov v závislosti od toho, či výrobky sú alebo nie sú vyrábané na miestnej úrovni. Netýka sa to najvzdialenejšieho francúzskeho regiónu Saint Martin.
- (5) Týmto rozhodnutím sa uplatňujú ustanovenia článku 349 zmluvy a povoľuje sa ním Francúzsku, aby uplatňovalo diferencované zdaňovanie na výrobky, v prípade ktorých bola preukázaná po prvé existencia miestnej výroby, po druhé existencia značného dovozu tovaru (vrátane dovozu z metropolitnej časti Francúzska a iných členských štátov), ktorý môže ohroziť zachovanie miestnej výroby, a napokon existencia dodatočných nákladov, ktoré predražujú výrobnú cenu domácej výroby v porovnaní s výrobkami vyrobenými inde a ohrozujú konkurencieschopnosť miestne vyrábaných výrobkov. Povolený rozdiel v zdanení by nemal prekročiť výšku odôvodnených dodatočných nákladov. Uplatňovanie týchto zásad umožní vykonávať ustanovenia článku 349 zmluvy iba v nevyhnutnej miere a bez toho, aby vznikali neopodstatnené výhody pre miestnu výrobu a aby sa narušila integrita a súdržnosť právneho poriadku Únie vrátane zabezpečenia nenarušenej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu a politik v oblasti štátnej pomoci.
- (6) S cieľom zjednodušiť povinnosti malých podnikov sa oslobodenia od dane alebo daňové úľavy budú týkať všetkých subjektov, ktorých ročný obrat je najmenej 300 000 EUR. Subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota, nie sú predmetom dane „octroi de mer“, ale na druhej strane si nemôžu odpočítať daň zaplatenú na vstupe.
- (7) Podobne zachovanie súladu s právnymi predpismi Únie si vyžaduje, aby sa vylúčila možnosť uplatňovať rozdielne zdaňovanie v prípade potravinárskych výrobkov, na ktoré sa poskytuje pomoc stanovená v kapitole III nariadenia (EÚ) č. 228/2013 Európskeho parlamentu a Rady². Týmto ustanovením sa má zabrániť tomu, aby sa účinky poľnohospodárskej finančnej pomoci poskytnutej v rámci osobitného režimu zásobovania zrušili alebo znížili vyšším zdaňovaním dotovaných výrobkov daňou „octroi de mer“.
- (8) Ciele podpory sociálno-hospodárskeho rozvoja francúzskych zámorských departementov, ktoré boli stanovené už v rozhodnutí 2004/162/ES, sú potvrdené požiadavkami týkajúcimi sa účelu zdaňovania. Zo zákona je povinné, aby boli príjmy z tejto dane zahrnuté do zdrojov hospodárskeho a daňového systému francúzskych

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013 o osobitných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva v prospech najvzdialenejších regiónov Únie a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 247/2006 (Ú. v. EÚ L 78, 20.3.2013, s. 23).

zámorských departementov a aby boli pridelené na účely stratégie hospodárskeho a sociálneho rozvoja týchto departementov vrátane pomoci na podporu miestnych činností.

- (9) Je potrebné predĺžiť obdobie uplatňovania rozhodnutia 2004/162/ES o ďalších šesť mesiacov, t. j. do 30. júna 2015. Týmto predĺžením sa umožní Francúzsku transponovať toto rozhodnutie do vnútroštátnych právnych predpisov.
 - (10) Daňový systém sa má uplatňovať počas obdobia piatich rokov a šiestich mesiacov, t. j. do 31. decembra 2020, keď sa súčasne skončí platnosť aktuálnych usmernení o regionálnej štátnej pomoci. Predtým však bude nevyhnutné vyhodnotiť výsledky uplatňovania tohto systému. Francúzsko preto najneskôr do 31. decembra 2017 Komisii predloží správu o uplatňovaní zavedeného daňového systému s cieľom overiť vplyv prijatých opatrení a ich prínos k zachovaniu, podpore a rozvoju miestnych hospodárskych činností pri zohľadnení znevýhodnení, ktorými najvzdialenejšie regióny trpia. Cieľom správy bude predovšetkým overiť, či daňové výhody, ktoré Francúzsko poskytuje v prospech miestne vyrábaných výrobkov, neprekračujú nevyhnutnú mieru a či sú naďalej potrebné a primerané. Správa musí takisto zahŕňať analýzu vplyvu zavedeného systému na úroveň cien vo francúzskych najvzdialenejších regiónoch. Na základe tejto správy Komisia predloží Rade svoju správu a v prípade potreby aj návrh na zmenu ustanovení tohto rozhodnutia s cieľom zohľadniť nadobudnuté zistenia.
 - (11) Aby sa predišlo právnemu vákuu, je potrebné uplatňovať toto rozhodnutie od 1. júla 2015.
 - (12) Týmto rozhodnutím nie je dotknuté prípadné uplatňovanie článkov 107 a 108 zmluvy,
- PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Odchyľne od článkov 28, 30 a 110 zmluvy sa Francúzsku povoľuje uplatňovať do 31. decembra 2020 oslobodenia od dane alebo úľavy na dani „octroi de mer“ v prípade výrobkov uvedených v prílohe, ktoré sa miestne vyrábajú na Guadeloupe, vo Francúzskej Guyane, na Martiniku, Mayotte a Réunion, ktoré sú najvzdialenejšími regiónmi v zmysle článku 349 zmluvy.

Tieto oslobodenia od dane alebo daňové úľavy musia byť v súlade so stratégiou hospodárskeho a sociálneho rozvoja dotknutých najvzdialenejších regiónov – pri zohľadnení rámca Únie pre túto stratégiu – a musia prispievať k podpore miestnych činností, pričom nesmú nepriaznivo vplývať na podmienky obchodu v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom.
2. V porovnaní so sadzbami dane uplatňovanými na podobné výrobky, ktoré nepochádzajú z najvzdialenejších regiónov, nesmie uplatňovanie úplných alebo čiastočných oslobodení od daní ani daňových úľav uvedených v odseku 1 viesť k rozdielom vyšším ako:
 - a) desať percentuálnych bodov v prípade výrobkov uvedených v časti A prílohy;
 - b) dvadsať percentuálnych bodov v prípade výrobkov uvedených v časti B prílohy;
 - c) tridsať percentuálnych bodov v prípade výrobkov uvedených v časti C prílohy.

Francúzsko sa zaväzuje, že oslobodenia od dane alebo daňové úľavy uplatňované na výrobky uvedené v prílohe neprekročia percentuálny podiel, ktorý je nevyhnutný na zachovanie, podporu a rozvoj miestnych aktivít.

3. Francúzsko uplatňuje oslobodenia od daní alebo daňové úľavy uvedené v predchádzajúcich dvoch odsekoch na subjekty, ktorých ročný obrat je najmenej 300 000 EUR. Všetky subjekty, ktorých ročný obrat je nižší ako táto prahová hodnota, dani „octroi de mer“ nepodliehajú.

Článok 2

Francúzske orgány uplatňujú na výrobky, na ktoré sa vzťahuje osobitný režim zásobovania uvedený v kapitole III nariadenia (EÚ) č. 228/2013, ten istý daňový systém ako na miestne vyrábané výrobky.

Článok 3

Francúzsko bezodkladne oznámi Komisii daňové systémy uvedené v článku 1.

Francúzsko Komisii najneskôr do 31. decembra 2017 predloží správu o uplatňovaní daňového systému uvedeného v článku 1, pričom uvedie vplyv prijatých opatrení a ich prínos k zachovaniu, podpore a rozvoju miestnych hospodárskych činností pri zohľadnení znevýhodnení, ktorými najvzdialenejšie regióny trpia.

Na základe tejto správy Komisia predloží Rade svoju správu a v prípade potreby aj návrh.

Článok 4

V článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2004/162/ES zmeneného rozhodnutím 378/2014/EÚ z 12. júna 2014 sa dátum „31. decembra 2014“ nahrádza dátumom „30. júna 2015“.

Článok 5

Články 1 až 3 sa uplatňujú od 1. júla 2015.

Článok 4 sa uplatňuje od 1. januára 2015.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*